

Op een dag, misschien...

De wereld van Mélanie Rutten

19 juni - 14 september 2019

Mélanie Rutten: biografie en werk

Mélanie Rutten werd geboren in België, maar bracht haar jeugd door in Afrika en Centraal-Amerika. De vele reizen die ze maakte en de verschillende culturen waarmee ze in contact kwam hebben hun sporen nagelaten in haar werk. Het thema van de **reis**, de centrale rol van de **natuur** en **vriendschappen** tussen personages met namen uit **verschillende culturen** zijn hier maar enkele voorbeelden van.

Dat Mélanie Rutten **psychologie** heeft gestudeerd is merkbaar. Haar boeken hebben een filosofische insteek en worden gekenmerkt door een existentiële vraagstelling. Ook haar studie **fotografie** bij ESA LE 75 in Brussel heeft een invloed op haar werk, zoals onder meer te zien is in het gebruik van clair-obscur en de cadrage. Na deze studies volgde Mélanie avondles **illustratie** bij de bekende Belgische illustrator **Kitty Crowther**, die in 2010 de Astrid Lindgren Memorial Award in ontvangst mocht nemen. Mélanie woont en werkt nu in Brussel.

Naast illustraties bij teksten van anderen maakt Mélanie Rutten vooral bijzondere prentenboeken die ze zelf schrijft en illustreert. In 2008 verscheen bij de Franse uitgeverij MeMo haar eerste prentenboek als **auteur-illustrator**: *Mitsu, un jour parfait*, gevolgd door *Öko, un thé en hiver* (2010), *Eliott et Nestor, l'heure du matin* (2011) en *Nour, le moment venu* (2012). In dit **vierluik** vertegenwoordigt elk boek één van de vier seizoenen, met bijhorende sfeer: *Mitsu* staat symbool voor de melancholische herfst, *Öko* voor de winter, een periode van rouw, *Eliott et Nestor* voor de zomer, met de thematiek van de reis, en *Nour* voor de lente die grote verandering en grote vragen brengt. De boeken werden **bekroond** met onder meer de Franse Prix Sorcières 2011 en de Prix Libbylit 2012 van de Franstalige IBBY-sectie voor het beste Belgische prentenboek. *Öko* en *Nour* werden opgenomen in de selectie van The White Ravens 2012 en 2013.

Voor *L'ombre de chacun* (2013) verkende Mélanie Rutten een nieuwe stijl: ze gebruikte Oost-Indische inkt, kleureninkt en bister (fijngemalen bolster van walnoten, vermengd met water). Het boek kreeg een eervolle vermelding in de categorie Fictie bij de Bologna Ragazzi Awards 2014. Samen met het vervolg *La source des jours* (2014) en *La forêt entre les deux* (2015) vormt het een **trilogie**.

Haar achtste boek *Les sauvages* (2015) vormt een breuk met de vorige zeven boeken. In dit boek is er geen sprake van de seizoenen, alles speelt zich af in één nacht. Via een holle boomstam komen twee kinderen aan 'de andere kant', in een andere sfeer met licht en warmte en vreemde personages. In de tekst vinden we **verwijzingen naar sprookjes en legendes**. Inspiratiebronnen voor Mélanie Rutten waren onder meer *Alice in Wonderland* en tradities van volkeren in Centraal- en Zuid-Europa, waar men zich vermomt met maskers om de winter te verjagen.

Het kartonboekje *Ploc* (2017), op maat van de allerkleinsten, stelt – net als haar eerdere vierluik en drieluik – opnieuw thema's als **vriendschap en spel** centraal. Mélanie Rutten experimenteert er met **organische vormen** die resulteren in nieuwe figuren en verhalen. Deze grafische vormen komen terug als muurstickers in de tentoonstelling *Op een dag, misschien...* In het poëtische vervolg *L'arbre de Ploc* (2019) gaat de vriendengroep op ontdekking in de **natuur**. Hun avonturen zetten jonge lezers op speelse wijze aan het denken over het leven.